

MAX DREEZEN

CROSSROADS OF ROMANCE

19.11 - 18.12.22

ART GALLERY
ANTWERPEN

DE WAEL 15

Showing, not telling, telling, not showing

In groepstherapie bestaat het fenomeen 'pairing off'. Twee leden van de groep vormen samen een bond – in het 'ergste' geval een liefdesrelatie – en komen daardoor tegenover de groep te staan, waardoor het adagium 'what's in the group stays in the group' zijn kracht verliest. Een koppel kan immers samenspannen, ook buiten de groep. Het overtreden van het inner sanctum – de groep als safe space, waarin je je als individu zo veilig voelt dat je je intiemste emoties en gevoelens deelt met de andere leden van de groep – kan leiden tot excommunicatie. Dat is vreemd eigenlijk, ongepast zelfs, want wat is er meer ontwapenend dan de ene mens die de andere mens toegang verschaft tot het diepste van zijn of haar gevoelsleven? Er zijn mensen om mindere redenen verliefd op elkaar geworden. De liefde als spelbreker, en als straf. Je mag je grote liefde overal ontmoeten, maar niet daar, daar waar we op onszelf zijn teruggeworpen: de groep.

In de schilderijen van Max Dreezen is er één constante: ze worden (vrijwel altijd) bevolkt door koppels, van verliefde vogels tot menselijke amantes. Ook als er meer dan twee personen (of dieren) worden afgebeeld staat een koppel centraal, en vormen de anderen de rol van toeschouwers, toehoorders, voyeurs, passanten. Wie naar de schilderijen kijkt wordt verleid toe te treden: van excommunicatie naar join the club.

Er is nog een constante in het werk: ze zijn geschilderd door iemand met liefde voor de mens, door iemand die ons iets te vertellen heeft maar dat niet met woorden doet, en zelfs niet met het onderwerp van zijn werk, hij vertelt ons niets, en daarmee alles: hij brengt mensen bij elkaar, zoals een huwelijksmakelaar dat in opdracht doet, zoals een therapeut een groep samenstelt, met dat verschil dat Max Dreezen menselijke figuren assembleert uit liefde voor het schilderen en hij het schilderen zelf meer belang toekent dan het onderwerp van zijn schilderijen: showing, not telling.

Max Dreezen is leraar in het dagelijks leven, als zoiets bestaat: een dagelijks leven. Hij werkt met adolescenten, en is zeer prudent als het om sturing gaat; hij celebreert de autonome ontwikkeling van zijn leerlingen zoals hij in zijn andere leven, zijn schilderende leven, de kijker zo onbevungen mogelijk wil laten kijken naar zijn schilderijen. Zijn stijl, zijn invloeden, zijn referenties, zijn samplen van de kunstgeschiedenis: telling, not showing. Wat ons wordt verteld is immers niet van belang, we moeten oor – en oog – hebben voor wat ons niet wordt verteld en niet wordt getoond.

Fraai voorbeeld van tonen en niet-tonen, van vertellen en niet-vertellen, is het kleine schilderij uit de reeks 'Desire' – een ongoing serie neem ik aan, want de mens blijft verlangen, als het niet naar meer is dan wel naar minder – waarop een koppel is afgebeeld dat omkranst wordt door ogenschijnlijk abstracte vormen, een werk dat bij nader inzien een uitsnede is van een veel groter schilderij uit de serie, waarop hetzelfde koppel omringd is door menselijke figuren.

Misschien is dat de kern van het werk van Max Dreezen: we zijn wie we zijn door de ogen van de ander. We kunnen ons afscheiden – pairing off – maar we blijven altijd onderdeel van het grotere geheel, zelfs binnen de relatie. Want ook de 'tortelduiven', de kussende paartjes en de smachtende blikken vertellen ons: ons eigen ik is ons beste gezelschap.

-Oscar van Gelderen
www.ovgmanagement.com
November 2022

Max Dreezen (°1991)
Lives and works in, Antwerp (Be)

For more information:
Gallery DeWael15, info@dewael15.art
Or on [Galleryviewer](#).

ART GALLERY
ANTWERPEN

DE WAEL 15